

Gravskrift

*En ljusröd sandstenshäll
av förnämligt hantverkssnitt
rest i utkanten av kyrkogården.
»Här Hwilar Rättaren m.m.
wålborne så och så
född och död då och då — «*

*Så ett brett tomrum,
ty här vilar också dottern,
namnlös, ärelös,
ty hon födde, tjugoårig, en dotter,
utan erkänd fader,
— men han var inte ärelös —
Efter sjuttio år av ringaktning och skam
tassade hon på tysta fötter i graven
dömd av sig själv och alla de ärbara,
— för vad?*

*Nedanför — en liten stenplatta
rak och kantig och ordknapp.
Här vilar h e n e s dotter
med namn och årtal, som säger intet
om kamp och strävan och ensamhet
— människor har så lätt att känna kanterna,
men inte mjukheten — .*

*Men mellan träden glittrar Siljan,
och solen strör sitt gull
över fattighjon och häradsdomare,
över ärbara och ärelösa,
över Rättare och rättslösa,
hon dömer inte som vi,
— hon bara värmer!*

*Men låt oss lyssna till stråkdragen
i fugan om tre människoöden
i släktenas långa kedja,
dem bara gräset besjunger — — — .*

L.S.